

ΙΔ'.

Γαλαξείδιον.

ΣΠΑΘΗ ΑΡΜΑΤΩΛΟΥ.

Ὁ πλούσιος ἔχει τὰ φλωριά, καὶ ὁ φτωχὸς τὰ γλέντια.
 Ἄλλοι παῖναν τὸν πρῶτον, καὶ ἄλλοι τὸν βεζύρη.
 Μὰ γὼ παῖνάω τὸ σπαθί, τὸ τουρκοματωμένο.
 Τόχει καμάρ' ἢ λεβεντιά, κ' ὁ κλέφτης περηφάνια.

ΙΕ'.

Γαλαξείδιον.

Η ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ.

Νάμουνα, τί νάμουνα, καὶ τί νά πεθυμήσω;
 Νάμουν τὸν μὰί πιστικός, τὸν αὐγουστο δραγάτης,
 Καὶ στήν καρδιά τοῦ χειμωνιοῦ νάμουνα κρασοπούλος.
 Μὰ πληρὸ καλὰ ἔταν νάμουνα ἀρματωλὸς καὶ κλέφτης.
 Ἀρματωλὸς μὲς τὰ βουνά, καὶ κλέφτης μὲς τοὺς κάμπους.
 Νάχα τὰ βράχια ἀδέρφια μου, τὰ δένδρα συγγενάδια.
 Νά μὲ κοιμᾶν ἢ πέρδικες, νά μ' ἐξυπνᾶν τ' ἀηδόνια.
 Καὶ στή κορφή τῆς Λιάκουρας νά κάνω τὸ σταυρὸ μου.
 Νά τρώγω τούρκικα κορμιά, σκλάβο νά μὴ μὲ λένε.

Ις'.

Γαλαξείδιον.

ΟΙ ΠΕΙΡΑΤΑΙ.

Ἐφοῦσ' ἔξε μαῦρος βορηᾶς, καὶ φέρνει μιὰ γαλιότα,
 Σέρνει τζελάταις μὲ σπαθιά, καὶ σίδερα γιὰ σκλάβους.
 « Σκλάβοι γιατί δὲ χαίρεσθαι, γιατί δὲν τραγουδάτε;
 » Γιὰ πῆτε μας τὰ ντέρτια σας, καὶ τὰ παράπονά σας;
 » Μας πνίξανε τὰ σίδερα, καὶ τῆς σκλαβιάς τὰ ντέρτια.
 » Γιὰ βγάλτε μας τὰ σίδερα, νά ὄησ' πῶς τραγουδάμε.
 » Γιὰ λύστε καὶ τὰ χέρια μας, νά ὄησ' πῶς πολεμάμε.
 » Τρώμε πεντέξη στό σπαθί, καὶ δέκα στό τουφέκι.
 » Τόσους διπλοῦς καὶ τρίδιπλους τοὺς τρώμε μὲ τὰ δόντια.»

ΙΖ'.

Γαλαξείδιον.

Βόηθα, Χριστὲ καὶ Παναγιᾶ, κουρσάρους ν' ἀγναντέψω.
 Τάξω καντήλια μάλαμα, μανάλι' ἀπὸ ἀσίμι,
 Κ' ἀφράτο μοσκολίδανο δεκκοκτώ καντάρια.

ΙΗ'.

Γαλαξείδιον.

Ἄγιε Δημήτρη στεριανέ, κ' ἄγιε Νικόλα ναύτη,
 Περικολῶ σας δόστε μου ἔ,τ' ἀγάπη ἢ καρδιά μου
 Καὶ νά σᾶς ντύσω μάλαμα,, σαφὲ μαργαριτάρια.

ΙΘ'.

Γαλαξείδιον.

Η ΞΕΝΗΤΙΑ.

Τὸ λέω' οἱ κακοὶ στὰ βουνά, κ' ἢ πέρδικα στὰ πλάγια.
 Τὸ λέγει κ' ὁ πετροκότσιφας σὲ μιὰ ψηλὴ βραχόβλα.
 Ὅπως' ἄνδρα στή ξενιτιά, κ' ἄνδρα ξενιτεμένο,
 Καὶ τὰ τρανὰ παιδάκια του μὲ τὰ τρανὰ καράβια.
 Πῶστε τους μὴ μὲ καρτεροῦν, νά μὴ μ' ἀπαντωχαίνουν.
 Καὶ τὰ καράβια βούλιαξαν στής Πόλης τὸ μπουγάξι.
 Γιῶμισ' ἢ θάλασσα πανιά, κ' ἢ ἄμμο παλληκάρια.

Κ' ἔνα μικρὸ μουτσόπουλο τοὺς λέγει μυριολόγια.

• Μωρὴ παυτάνα θάλασσα, γιεθεντισμένο κῆμα,
 • Ὅραις μὲ κάνεις καὶ γελῶ, κ' ὄραις μὲ βαλαντόνεις.
 • Κ' ὄραις μου φέρνεις βουρλισαίς, στήν ἔρημο νά πάγω.
 • Νά κάμω ξένους καὶ δικοὺς, καὶ ξέναις παραμάναις.
 • Τὰ ροῦχά μου νά πλένουνε, νά μὴν τὰ βιάψω μαθρα.
 • Τὰ πλένουν μιὰ, τὰ πλένουν δύο, τὰ πλένουν τρεῖς καὶ πέντε.
 • Στῆς τρεῖς μου τὸ παρήγγειλε, στῆς πέντε μου τὸ λέγει.
 • Πάρε ξένο μ' τὰ ροῦχά σου, καὶ σύρω στή δουλειά σου,
 • Κ' ἐδῶ νερὸ δὲ βρίσκεται, σαποῦνι δὲν πουλιέται.
 • Τὸ δάκρυ μου βάνω νερὸ, τὸ φτύμά μου σαποῦνι,
 • Τῆν λαύρα τῆς καρδοῦλας μου ἤλιο νά τὰ στεγνώνη.»

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1, 1865.

Τὰ συμβάντα κατὰ τὴν παρελθούσαν δεκαπενθήμεριαν εἰσὶν ὅλως ἐξάλλα. Ἴδου δὲ πῶς παρέστησεν αὐτὰ ὁ Παρατηρητής, ἐφημερὶς τοῦ ὑπουργείου, τὴν 19 τοῦ λήξαντος.

« Ἐνῶ χθὲς κατὰ τὴν συνήθη ὥραν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς εἶχεν ἐξέλθει εἰς τὸν συνήθη περίπατόν Του, ἡ Α. Υ. ὁ θεῖος τοῦ Βασιλέως πρίγκιψ Ἰούλιος, ὁ πρό τινων ἡμερῶν ἐν τοῖς ἀνακτόροις ξενιζόμενος, προσεκάλεσεν εἰς τ' ἀνάκτορα, ὅλως ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Βασιλέως, τοὺς Κυρίου Ἀλ. Μαυροκορδάτου, Δημ. Βούλγαρη, Δ. Χρηστίδην, Σ. Τρικούπην, Ἀθ. Μιαούλην, Θρασ. Ζαίμην καὶ Ἄνδρ. Κουτουριώτην, ἵνα ἐξετάσῃ δῆθεν αὐτοὺς περὶ τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος.

» Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐπανελθὼν, περὶ τὴν ὥραν μ. μ. εἰς τ' ἀνάκτορα καὶ τὸ γεγονός πληροφορηθεὶς, εἰς ἄκραν περιήλθεν ἀγκνιάκτησιν. Οἱ λαβόντες τὴν τιμὴν νά συγκαθήσασιν χθὲς εἰς τὴν βασιλικὴν τράπεζαν παρετήρησαν ὅτι, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος, ἡ Α. Μ. διατέλει εἰς ἄκραν συγκίνησιν καὶ ταραχήν.

» Οἱ σύμβουλοι τοῦ στέμματος, ἐκθαμβοὶ διὰ συμβάν ἀπροσδόκητον καὶ προσβλητικὸν διὰ τε τὴν βασιλείαν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν, εἶχον συνέλθει ἀμέσως εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ Κ. Κανάρη, συσκεπτόμενοι περὶ τοῦ πρακτέου καὶ τῶν ὑποχρεώσεων ὅπως τὰ συμφέροντα καὶ ἡ τιμὴ τοῦ θρόνου καὶ τῆς Πατρίδος ταῖς ὑπηγόρευον, ὅτε διατάχθησαν αἰφνης νά ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

» Οἱ Κύριοι ὑπουργοὶ μετέβησαν εἰς τὰ ἀνάκτορα κατὰ τὴν 9 ὥραν μ. μ.

» Ἡ Α. Μ. ἐδέχθη ἀμέσως τοὺς ὑπουργοὺς Του, καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτοὺς μὲ συγκίνησιν καὶ μὲ

ηγεμονικὴν ἀξιοπρέπειαν ἐξέφρασε πρὸς αὐτοὺς περίπου τ' ἀκόλουθα:

« Κύριοι Ὑπουργοί. Μετὰ θλίψεως πολλῆς ἐπαρελθὼν ἐκ τοῦ περιπάτου ἔμαθον ὅσα ἐν τοῖς ἀνακτόροις Μου ἔλαβον χώραν. Αἶδω πρὸς πάντας ὑμᾶς τὸν Βασιλικὸν Μου λόγον, ὅτι οὐδεμίαν περὶ τῶν συμβάντων εἶχον εἶδησιν. Σὰς ἔδωκα μέχρι τοῦδε ἀναμφισβήτητα δείγματα τῆς πρὸς ὑμᾶς ἄκρας ἐμπιστοσύνης Μου. Ἐπαρλαμβάνω ὅτι καὶ ἤδη κέκτησθε αὐτὴν πλήρη. Ἐξέφρασα δὲ εἰς τὸν θεῖόν Μου τὴν μεγάλην θλίψιν Μου διὰ τὰ συμβάντα, διότι εἰς οὐδένα ἐπιτρέπω ἢ θέλω ἐπιτρέψει ν' ἀναμιγνύεται εἰς τὰς υποθέσεις τοῦ Κράτους Μου. »

« Τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐξέφρασε μετ' ἄκρας συγκινήσεως. Οἱ Ὑπουργοὶ ἀπεσύρθησαν μετὰ τοῦτο.

« Σήμερον τὴν πρωτὴν κατὰ τὴν 11 1/2 ὥραν π. μ. ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καλέσας πάλιν παρ' αὐτῶ τοὺς Κυρίους Ὑπουργοὺς, ἀπέτεινε πρὸς αὐτοὺς τὰ ἐπόμενα:

« Κύριοι, χθὲς ἐξέφρασα ὑμῖν τὴν ἀληθειᾶν ἐντόπωσιν ἢν Μοὶ ἐπροτέθησαν τὰ χθὲς γενόμενα. Γνωστοποιῶ ὑμῖν σήμερον ὅτι διὰ τε τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Θρόνου, καὶ διὰ τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος ἀπήτησα καὶ ὁ θεῖός μου ἀναχωρεῖ τὸ προσεχὲς Σάββατον. Προσθέτω δὲ ὅτι εἰς οὐδένα οὔτε εἰς μέλος τῆς οἰκογενείας Μου, οὔτε εἰς ἕνα ἐπιτρέπω, οὔτε θέλω ποτὲ ἐπιτρέψῃ ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὰ τῆς πατρίδος μας πράγματα, ἅτινα θέλουσι κανονίζεσθαι μόνον ὑπὸ τοῦ Ἔθνους καὶ ὑπ' Ἐμοῦ τοῦ Βασιλέως του. »

Ἡ δὲ Μέριμνα, ἐφημερὶς ἐρμηνεύουσα συνήθως τὴν γνώμην τοῦ Κ. Βούλγαρη, προστίθησι ταῦτα: « Δὲν εἶναι ἀληθὲς τὸ διαδοθὲν ὅτι οἱ κληθέντες ἠρωτήθησαν περὶ τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων τοῦ Κράτους. Ὁ Κ. Σπόννεκ, καὶ ἂν προσωρινῶς διατελῇ ἐνταῦθα, οὐχ ἤττον εἶναι Δανός, ὑπήκοος τοῦ Βασ. Χριστιανοῦ, εἰς τοῦτον ὀφείλει τὴν ἀποστολὴν του ἐπομένως ὁ πρίγκ. Ιούλιος ἠδύνατο νὰ ζητήσῃ πληροφορίας περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων μὲ τὰ ὁποῖα ἐπεφορτίσθη ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος του. » Ὁ πρίγκ. Ιούλιος ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Μασσαλίαν τὴν 22 τοῦ παρελθόντος ἐπὶ τοῦ Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου.

Ὁ ὑπὸ ληστῶν αἰχμαλωτισθεὶς Βαγιανέλλης, περὶ οὗ ἐρρέθη ἐν τῷ φυλλαδίῳ τῆς 4 Ἰανουαρίου, ἀπελύθη δυνάμει λύτρων.

Ἡ Κυβέρνησις ἐζήτησε καὶ ἔλαβε πρὸς τῆς Τραπεζῆς νέον δάνειον ἐκ δραχ. 500 ἢ 600 χιλιάδων.

Ἡ Ἑλπίς ἐγράψε τὰ ἑξῆς τὴν 19 Ἰανουαρίου:

« Ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις πρὸ καιροῦ εἶχεν ἀπευθῆναι πρὸς τὴν ἡμετέραν παρατηρήσεις περὶ τῆς ἐλευθερίας καταστάσεως τῶν πραγμάτων ἐν τῇ Ἑπτανήσῳ. Αἱ παρατηρήσεις αὗται ὑπεβλήθησαν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ὃ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κ. Κουμουνοῦρος ἀνεδέχθη ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν διακοίνωσιν εἰς τρόπον ὥστε νὰ κάμῃ, ὡς ἔλεγε, τὸ Ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον νὰ αἰσθανθῇ ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι κράτος ἀνεξάρτητον καὶ αὐτόνομον, καὶ ὡς τοιοῦτο δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λόγον εἰς τινὰ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεώς του. Φαίνεται ὅτι ἡ ἀπάντησις αὕτη γεγραμμένη ἴσως κατὰ παράλειψιν τῆς ὀφειλομένης ἀδροφοσύνης ἐπροκάλεσεν ἐξηγήσεις ἀπὸ μέρους τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπουργεῖου διὰ διακοινώσεως ἐπιδοθείσης κατ' αὐτὰς εἰς τὴν κυβέρνησιν. Ἀγνοοῦμεν τὸ περιεχόμενον, ἐπληροφορήθημεν μόνον ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐκφράζεται πικρῶς κατὰ τῆς συστηματικῆς οὕτως εἰπεῖν καταδρομῆς πάντων τῶν ἐπὶ τῆς Ἀγγλικῆς Προστασίας ὑπηρετησάντων ἐν Ἑπτανήσῳ, χωρὶς νὰ ληφθῇ ἐλαχίστη περὶ αὐτῶν πρόνοια, ὅπερ ἐμφάνει τάσιν περιφρονητικῆς κατακρίσεως τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς, συγχωρητέαν μὲν εἰς τοὺς δυσηρεστημένους τῆς Ἑπτανήσου, ἀσύγγνωστον ὅμως διὰ τὴν κυβέρνησιν τοῦ βασιλείου, ἧτις ὀφείλει ἐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Ἀγγλίαν διὰ τὴν παραχώρησιν τῶν νήσων. »

Συνεστήθη ἐπιτροπὴ ἵνα φροντίσῃ περὶ ἐθνικοῦ θεάτρου.

Διορίσθησαν 15 Σύμβουλοι ἐπικρατείας, οἱ ἑξῆς: Π. Βράϊλας, Ν. Ζαμπέλιος, Ἡλ. Ζερβός, Κ. Λομβάρδος, Ρ. Παλαμῆδης, Θ. Δεληγιάννης, Θρ. Ζαήμες, Ιω. Μεσσηνέζης, Δ. Χρηστίδης, Σπ. Μήλιος, Ι. Σούτσος, Ν. Κανάρης, Γ. Ψύλλας, Ζ. Βάλλης, καὶ Κ. Προβαλέγιος.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ. Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπαρίθμησιν, τῆς 3 Δεκεμβρ. 1864, ὁ πληθυσμὸς τοῦ Βερολίνου, μὴ περιλαμβανομένου τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ κινητοῦ πληθυσμοῦ, ἀναβαίνει εἰς 606,101 ψυχῶν, ἐν ᾧ τὸ 1861 συνεποσοῦτο εἰς 523,931 ἐγένετο λοιπὸν κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν αὐξήσις 82,170 ψυχῶν. Ὁ κινητὸς πληθυσμὸς καὶ ἡ φρουρὰ ἀναβαίνουν εἰς 23,700 περίπου